

UHP ČR

Unie herního průmyslu ČR

ANALÝZA VYHLÁŠEK REGULUJÍCÍCH SÁZKOVÉ HRY V ČR

Základním nástrojem regulace heren a casin v Česku jsou obecně závazné vyhlášky měst a obcí, které mohou detailně upravit výskyt heren a casin na jejich území. Stát v zásadě předal regulační pravomoc samosprávám novelou zákona o loteriích a jiných podobných hrách účinnou od 1. ledna 2012.

Zákon v aktuálním znění pouze zakazuje, aby herny a casina byly uvnitř chráněných objektů (např. školy, kostely, úřady, nemocnice).

Na tento stav komunální sféra okamžitě, někde dokonce s předstihem, reagovala a dnes jsou obecně závazné vyhlášky fenomén rozšířený ve všech větších sídlech v ČR. I když je každá vyhláška v detailech jiná, obecně je lze rozdělit do několika kategorií. Tento článek přináší stručnou a orientační statistiku obecně závazných vyhlášek v ČR. Podkladem pro její zpracování byly údaje Ministerstva financí ČR, které si jako pomůcku pro správní řízení související s povolováním sázkových her zpracovalo pomocný podklad: tabulku známých místních vyhlášek.

V ČR je cca 400 místních vyhlášek regulujících výskyt heren a casin. Celkový počet obcí v zemi je zhruba 6 000. Zdaleka tedy neplatí, že co obec, to vyhláška. Na druhou stranu vyhláška existuje v téměř každé větší obci či městě.

Nejčastějším druhem vyhlášek jsou vyhlášky, které umožňují provozovat herny a casina na konkrétně stanovených adresách (cca 150). Mohlo by se tedy na první pohled zdát, že vede liberální model regulace umožňující konkurenci řady provozoven. Není to úplně pravda. V této kategorii je i několik vyhlášek umožňujících provozování na jedné či několika adresách, takže de facto vytváří situaci blízkou monopolu na provozování herny či casina v dané lokalitě.

Na druhém místě jsou vyhlášky prohibitivní (obsahující plošný zákaz heren a casin na celém území), kterých je cca 140. Vzhledem k přechodné době do konce roku 2014 ve většině zákazových míst zatím existuje pestrá a paradoxně nijak neregulovaná scéna heren a casin (podnikatelé čelící zakazu své činnosti nemají motivaci jednat s městem o vzhledu heren či jejich bezpečnosti).

Na třetím a čtvrtém místě jsou vyhlášky, které určují zakázané adresy či lokality, kde není možné hernu či kasino provozovat (cca 50) a vyhlášky na principu stanovení vzdálenosti od chráněných míst, ve které nesmí být herna či kasino (také cca 50).

Existuje malý počet výjimečných vyhlášek, které jsou kombinací výše uvedených modelů (např. jsou povoleny casina a jsou zakázány herny).

Obecně platí, že větší obce a města regulační vyhlášku mají. Největší výjimkou z pravidla jsou Teplice, kde funguje čistý model autoregulace provozovatelů, kteří městu slíbili v deklaracích dodržování určitých pravidel bez toho, aby Teplice přijímaly vyhlášku. Jak již bylo řečeno výše, některé vyhlášky se

blíží plošnému zakazu tím, že dovolují provoz jen na jednom či několika místech.

Následkem změny zákona došlo k tomu, že provozovatelské firmy již nemají jednoho, ale desítky nebo dokonce stovky místních regulátorů, u kterých by měly sledovat dění a v případě potřeby se zapojit do jednání o místní regulaci. Legislativní proces v obci je navíc značně pružnější než v případě Parlamentu ČR, takže vyhlášku je možné přijmout či změnit na každé schůzi zastupitelstva, která většinou probíhá jednou měsíčně. Podnikatelská jistota provozovatelů je tedy nevalná. Chystaný návrh nového loterního zákona počítá s tím, že by zaniklo přechodné období do konce roku 2014, na druhou stranu by každá změna místní vyhlášky regulující sázkové hry účinkovala se zpožděním půl roku. Většina provozovatelů ale preferuje relativní jistotu provozování videoloterních terminálů a jiných zařízení povolovaných podle §50 odst. 3 do konce roku 2014.

*Andrej Čírtek
sekretář a mluvčí Unie herního průmyslu ČR-UNASO*